

La Adio

Adrian Păunescu

Se află litere și farduri
Și niște munți sănt între noi
Dosare-nchise, triste garduri
Și nici n-o să mai vină apoi.

În pragul iernii absolute
Sărută-mi tâmpla albă, hai
Și-apoi scufundă-te și du-te
În orizontul altui grai.

Nici nu pot nimic să-ți spun
Pe curând sau rămas bun
Apăru, numai nu,
La adio tu.

De ce să-ți spun la revedere
N-aș mai avea nici un motiv
„Adio” drepturile-și cere
Că te-am pierdut definitiv.

Și de la mine până la tine
Cuvântul însuși va-ngheță
Nici să te strig nu știu prea bine
Iubita mea, pierduta mea.

Când te-am văzut ultima oară
Ştiai și tu, plângelai și tu
Și-ai plecat cu tot cu gară
Nici tren nu mai există, nu.

Eu m-am întors încă o dată
Voiam să vin pe urma ta
Dar unde-i linia ferată
Parcă a luat-o cineva.

Eu ți-aș mai spune amănuite
Destinul de-aș putea să-l schimb
Iubita mea de peste munte
Iubita mea de peste timp.

Pe cea de-atunci n-o voi găsi-o
Și eu acela am murit
Sub cinic nuclear adio

POEZII ONLINE

Noi bietul cuplu pârjolit.